

# شعر و تراژیدیا

هۆشەنگ شیخ محمد مهدی

2007/12/25



ئەگەر ھەبۇون ئەو رووگە بىٰ ھەقىقەت و بىٰ مانايمە بىٰت، كە لەدەرەوەي ھۆشمەندى (من)دا، ھىج  
ھەبۇونىڭ بەرجەستە نەكەت، ئەگەر ھۆشمەندىي من ھەقىقەت و ماناكانى ھەبۇون بەرھەمېتىت،  
ئەوە ئەبىت پەيوەندى من و ئەو ھۆشمەندىيە و ئەو ھەبۇونە چى بىٰت؟ ئەبىت پەيوەندى من و خودا  
و شەيتان و ئەددەپىات و شعر و نۇووسىن و عەشق و ژن و خويىندەوە و فەلسەفە و ئىرادە و باوهەرى و  
دوازىش ھەقىقەت چى بىٰت؟

ئەگەر نىچە (خوداى) كوشت و (مەسىحىيەتى) وىران كرد، و ئەگەر لە شوپىنى دىن و خوا، كەوتە  
گەران لە ھەقىقەت و مەسىحى گۆرپىيەوە بە زەردهشت؟  
ئەگەر (من) ئەو ھۆشمەندىيە شەيدايە بىٰت بۇ گۆرپىن و گەرانى بەرددوام لەو ھەقىقەتىنەي ھەمىشە  
خۆيان وىران ئەكەن و ھەمىشە خۆيان دروست ئەكەنەوە لە فۇرمى تازەتر و ناوى نویت و قاوغى  
وىرانت و كاولتى؟

ئايا ئەو ھۆشمەندىيە لە كوى لەو (من)دا خۇ نمايش ئەكەت؟ لە كامە دەفتەرى وىرانەدا ئەو زمانە  
ئەدۇزىتەوە كە بەرددوام بەرھە تىكشەكان و بونىادنانەوە ھەنگاوشىت؟ بەرددوام ژيان بکاتە دونىايەكى  
رووخاوا بە پىوه؟

کی ئەو منه ئەکاتە فانتازيا و وزىيەکى خەلاق و ويرانكەر تا لىنەبۈونەھە لە جىاوازى دروستىرىدىن و بەرھەمھىيىنلى كوفر و شكاندى پيرۋىزىيەكانى خواو شەيتان و دونيا و ھەبۇن؟

ئەو منانە لەدەرەوەي (ئەدەبىيات) بە تايىېتى "شعرو رۆمان" وەك چاواگەيەك بۇ وەبەرھەنەنلى فانتازيا و ، وەك دەستەمۇيەكى فانتازياش ئەبىت چاوهپىچى ج چارەنۇوسىك بن؟ ئەوانە لە دەرەوەي ئەدەبىياتن ئەوانە نىن كە ئەدېب نىن يان شعر و رۆمان نانووسن، بەلكو كارەساتى گەورەي ئەوانەيە كە لە ناو شعر و رۆماندا جۆرە ژيانىك ئەكەن، خاوهنى جۆرە منىكەن كە ئەو ھۆشمەندىيە بەرھەم ناھىيىت بۇ ئەوەي نە ئەدەبىيات و نە ژيان و نە (من) بکەن بە فانتازيا، نابنە خاوهنى ئەو زمانە كە نەفى (جوانييەكان، ماناكان و دونيائىكان ئەكتەوە) نابنە خاوهنى ئەو زمانە پىش ھەمو شىك شەپى خۆى ئەکات، شەپى خۆى ئەکات لە جىاوازىدا، لە خولقاندىنى تىكشەنلىكى ئەبەدىدا، لە ھەرمىن بۇونى مىتاي زمان و ئامازەكاندا، شەپى ئەو ھۆشمەندىيە ئەکات كە ھەميشه لە مانايانەك لە ماناكان، لە جوانىيەك لە جوانىيەكان، لە دونيائىك لە دونيائىكان لە ھەبۇونىك لە ھەبۇونەكان گىرۇدە ئەبىت.

شەپى (من) لە ئەدەبىياتدا شەپە لەسەر ئازادى، شەپە لەسەر تىكشەنلىن، لەسەر گىرۇدەبۇون و جەوهەرگىرىي، شەپە لەگەل ھۆشمەندى، لەگەل ئەو ھۆشمەندىيەكانى خوا و دىن و دونيا و ئەقل و خەونەكانى ئىيمە كە ھەرىكە و لە شىيودىيەكدا ھەكايىتى گىرۇدەبۇونەكانى خۆى ئەنۇوسىتەوە.

(من) تەنبا لە ئەدەبىياتدا، ئەدەبىيات بەماناڭ تەنبا كردى نۇوسىن نا، بەلام نۇوسىن وەك جۆرە بەرجەستەبۇونىك نەوەك وەك گىرۇدەبۇونىك، نۇوسىن وەك بى پيرۋىزىيەك نەوەك وەك پيرۋىزى، نۇوسىن وەك كاولىرىدىن نەوەك وەك بۇنيادنان، نۇوسىن وەك ئەدەبىيات، نەوەك وەك قورئان و كىتبە پيرۋىزكراوەكان، نۇوسىن وەك تىكستىك كە خۆى بە فانتازياخى خۆى.. خۆى ويغان ئەکات و ئازاد ئەکات، نەوەك وەك كىدارىيەك كە جوانى و مانا و ھۆشمەندى ئەخولقىنى. نۇوسىن بە واتا ئازادەكانى منىكى نەفيكرا و لە خۆيدا، بە مانا منىكى مەسخ بۇو لە جەوهەر و ھەبۇونىدا، بەو مانايانەوە كە بەرھەمى تىكستىك فانتازيا گەمە بە دونيا و جىيەنەكانى دەرەوە و ناوهەوە نۇوسىن خۆىشى ئەکات.

ئەگەر شعر ئەو وزە خەلاقەيە بىت كە خودا و شەيتان و ھەقىقەت وەك بۇونەورىكى فانتازى بخاتە ناو ئامازەكانى خۆى و ھەبۇونىان بکاتە تەنبا زمان و بە پرسىيارە شىمانەيەكانى جىهانى خودا و شەيتان و ھەقىقەت تەفروتونا بکات، ئەوا شعر بەو وزە لە بن نەھاتووه ئامازە فانتازىيىاكانى ئەو ئازادىيەيە كە چەمكەكانى ئازادى و ترازييەدا و گريان و پىكەنинەكانى مرۇقى گىرۇدە بە ھەمۇ پيرۋىزىيەكان ئەخاتە بن شەبەنگى ئەو گومان و كاولكارىيەي پرسىيار و گەران لە ھەقىقەتەكان لە بۇونەورىكى ھۆشمەند و ئازاد و پيرۋىز و قانع و باوهپىكراو و دانا و ليھاتوو و جوان و سەنگىن و پېرمانا ئەخلاق و هتد...، ئەکاتە بۇونەورىك تەنبا شەيداى فېنى خۆى بىت بەسەر نامووسى رزاو و ئەخلاقى باو و سەنگىننې سووكەكەي و ليھاتووه رىاكارەكەي و دانايىيە گىلىيەكەي و باوهپىكراوه پېرى گومانەكە و ئازادىيە بن دەستەكە و ھۆشمەندە گىرۇدەبۇونەكە،

لە ناو ھەمۇ ماناكاندا شعر دېت و ئەللى ئەي (من) چەند بى مانا و بى ھەقىقەت و بى وەلامى؟ چەند بى گومان و بى ئازادى و كارەساتاوى؟ چەند ترازييە لە ناو گەمەكانى ھۆشمەندى و ھەبۇندى؟ چەند

بی ئاوهز و زدوق و مهاريفه و ئەخلاق و گەندەلى لە ناو ئەو گەمە بى زەۋقاتىھى بى فانتازيا لە دين و سياسەت و ئەدەب و نۇوسىن و رۆشنېرىيەكدا بەرپۈھىان ئەبەيت و ھىچت نىھ جگە لە خودايەكى كۈزرا و ھەقىقەتىكى خنكاو لەناو وەلامەكانىدا و ئازادىيەكى پر لە كەلەپچە و ھونەرىكى بى سەوااد؟ ترازيديا، كە ژيان ئەپىچىتەوە، لە لايەكەوە خودايەك لە شىيە (الله)، شەيتانىك لە شىيە (يەكەم بۇونەورى سزادراو) و ھەقىقەتىك وەك ئەلتەرناتىفي خودا، قىلىڭ لە بىرى گەمەكانى شەيتان، و دونيا بە ھۆشمەندى و مانا و جوانىيەكانى، لە بىرى زمان، دىن و ترازيديا ئەمەنە ناو روھى مرۆڤەوە، ناو ھۆشمەندى مرۆڤەوە ناو جەستە ناو خويىنى ناو ھەموو كونىلە و دەمارەكانى، ناو دىتن و چاۋ و دەنگ و بىستەكانى، پېت ئەللى ئەي (من) وەرە لەگەل خودا لەگەل قەدەر دەست بىخە ناو خەون و گەمەكانەوە، وەرە لەگەل شەيتان جەستەت بىخە ناو ئاگرى سزاوه، وەرە لەگەل ماناكاندا بە تەبايى بىرە و لەسەر جوانىيەكانى شەر و كوشتن و بىكارىيەكانى رۆشنېرىيدا بىنىشەوە.

ئىدى ئەو دىيەت و (من) ئەبات، بى گەمە و بى خەون و بى نۇوسىن و بى زمان لە رۆشنېرىيەكدا فېت ئەدات، كە ھەناسەيەك نەماوە بۇ فانتازيا، بۇ ناسىنى ترازيديا. بۇ ناسىنى تېكشەكاندن و ئازادى لە نىيو ئاماڙەكاندا.

ئىدى لېرەودىيەوە (من) فرييا بۇ شعر و ئەدبىيات ئەبات، لېرەوە شعر بىرمان دىننەتەوە ج ترازيدييەك لە گىانمانەوە دىزاوه، ج فەرتەنەيەك لە مانا و لە جوانى فانتازىيائى لە رۇھمانىدا وشك كردووە، شعر دىيەت و لەسەر كەلاكمانەوە قاوغى ئەو ھۆشمەندىييانە ئەشكىنەت و ترازيديا لە رۇھمانىدا خەلق ئەكتەوە بۇ ئەوهى بىتوانىن بەديار ئەو لەشكەر لەمانا و جوانىدا خۆى ختم كردووە ج دونىايەكى توکەم و خوداييانە و ھۆشمەندانە و بى فانتازيا و بى ترازيدييە دانىشىن و خەندەيەك بىرىن؟!

شعر دىيەت و ئەو رىتمانە  
ھەپرۇون بە ھەپرۇون ئەكت،  
دىت و خواكىان ئەكۈزىت،  
شەيتانەكان ئەكتەوە بە  
بۇونەورى ژىكەلە و دەم بە  
پېكەنин گولىان پى ئەچىتىت،  
جيھانى ھەقىقەتەكان پر  
ئەكتەوە لە ترازيديا و  
پېغەمبەرەكان پىرۇزى  
گۇوتەزاكانەوە دەرباز ئەكت و  
لەگەل گومانەكان ئاشتىيان  
ئەكتەوە. دونىايەكى دىكە لە  
ترازيديا بۇ ھەموو  
بۇونەورەكان خەلق ئەكتەوە  
و بە ھېچىشيان نالچىچەت ئەوە



ئەدرىسى مالەكتە و لەۋى نىشتهجى بە!

لە شعردا نىشته جىبۇون بەو مانايىھى لەسەر ھەقىقەتىكى ئەلتەرناتىف خۇت بگرىيەوە نىيە، شعر بى پلان دونيائىھەكان ئەكا بە ترازيديا و ھەر بى پلانىش لە پېرىپەنەوە كۈلانەكانى روح بە گريان يان خەندە يان بەھەر جىهانىك بۇ خۆى ناكاتە خەم.

لە شعردا جىهان تارىكە و زمان چاوى ھەيە، دونيا پېرە لەمانا و شعر پېرە لە قەوزا، جىهان پېرە لە جوانىيەكانى ھۆشمەندى، شعر پېرە لە ترازيديا فانتازيا. شعر خۆى لە خۆيدا بۇ جىهانەكانى ھەبۇون ترازيديا يەكى گەورەيە، ترازيديا يەكى كە ناھىلىت جىهان بى سەر ئىشە بتوانىت بەردەوامى بە خۆى بىدات، شعر ھەموو ساتىك ئەتowanىت ماناكانى ھەبۇون ئاواھژۇو بکاتەوە، ھەموو سستەمە ئەقلانى و ھۆشمەندىيەكانى لە ئاماژىدا بکاتە ترازيديا بۇ مرۇف و بۇونەورەكانى دى، يان راستىر رۇوە شاردراوەكانى ئەو سستەم و ئەقلانە ھەلدا تەمە كۆشتىنى ئەوانىيە خۆيان ئەكەن بە حەكايەت، لەسەر ئەكەن بە ھەقىقەت، ھەر يەكەيان بە كۆشتىنى ئەوانىيە خۆيان ئەكەن بە رەنگ، بە ھونەر، بە ھىل و بە سېيەر و بە جوانى. ئەمە ھەموو شى لە غىابى ترازيديادا، لە بىدەنگ بۇونى ترازيديادا، لە پەراوىزكىرىدى ترازيديا و كۆشتىنى فانتازيا.

شعر ئەو رووگەيەيە، حەيايەك بە زمان ئەداتەوە، حەيايەك بە ترازيديا و فانتازيا ئەداتەوە، حەياش بە مرۇف خۆى ئەداتەوە، لە كاتىكدا ھەبۇون لەگەل ھەر مانايىكى دا، ھەزاران ماناي دى ئەكۈزىت، لە كاتىكدا لەگەل ھەر جوانىيەكىدا ھەزاران جوانىيەكە تەفروتونا ئەكات، لە ساتىكدا لەگەل بالادەستبۇونى جۆرە مرۇفيكىدا ھەزارن مرۇفى دى ئەسەرىتەوە، لە كاتىكدا لەگەل فۇنوسىنترالىكدا ھەزاران دەنگى دىكە كې ئەكات، لەگەل ھەر لۇڭوسىنترالىكدا ھەزاران لۇڭوسى دى فەنا ئەكات، ئەوە شعر بە ئاماژە، بە فانتازيا دېت و ھەموو ھەبۇون ئەخاتە ناو گەمە پى پلانەكانى زمانەوە، ناو رۇل و رىسا بى مەبەستەكانى ئاماژەوە، ناو خەون و ئازادىيەكانى فانتازياوە.

ئىدى پەيوەندى (من) بە خودا و شەيتان و ئەدبىيات و شعر و نۇرسىن و عەشق و ژن و خويىندەوە و فەلسەفە و ئىرادە و باوهەرى و دواترىش ھەقىقەت هىچ نىيە.. جىڭە لە ترازيدييا نەبىت، ترازيدياش جىڭە لە شعر رەنگە چىدىكە نەبىت.